

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษิตตามวิธีการศึกษาที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 โดยผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกเป็นผลการศึกษาบทบาทของสภาพคล่องในฐานะที่เป็นตัวแปรเสริมในตัวแบบการหาราคาของสินทรัพย์ และในส่วนที่ 2 เป็นผลการศึกษาบทบาทของสภาพคล่องในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดการควบคุมตลาดของนักลงทุนที่มั่นใจในตนเองเกินขนาดอย่างไม่มีเหตุผล

4.1 บทบาทของสภาพคล่องในฐานะที่เป็นตัวแปรเสริมในตัวแบบการหาราคาของสินทรัพย์

4.1.1 ความเป็นสามัญร่วมกันของสภาพคล่อง (Commonality in liquidity)

จากผลการวิเคราะห์สมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดในตารางที่ 4.1 พบว่าเมื่อพิจารณาตลอดช่วงปีการศึกษา (ปี 2538-2547) ค่าสัมประสิทธิ์ของการเปลี่ยนแปลงของสภาพคล่องโดยรวมของตลาด ซึ่งเป็นตัววัดความอ่อนไหวของสภาพคล่องของกลุ่มหลักทรัพย์ต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพคล่องโดยรวมของตลาดเป็นบวกในทุกกลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่คาดไว้ว่าการเคลื่อนไหวของสภาพคล่องของหุ้นสามัญรายตัวและสภาพคล่องโดยรวมของตลาดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือในช่วงเวลาที่ตลาดมีสภาพคล่องสูงจะส่งผลให้สภาพคล่องของหุ้นสามัญรายตัวสูงขึ้นตามไปด้วย โดยความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญในทุกกลุ่มหลักทรัพย์ยกเว้นกลุ่มหลักทรัพย์ L3 เพียงกลุ่มเดียวที่ไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งจากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าโดยรวมแล้วการเมื่อสภาพคล่องโดยรวมของตลาดมีการเปลี่ยนแปลง จะมีผลทำให้สภาพคล่องของกลุ่มหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย ดังนั้นจึงสามารถที่จะสรุปได้ว่าในตลาดของประเทศไทยมีความเป็นสามัญร่วมกันของสภาพคล่อง

เมื่อพิจารณาถึงขนาดของค่าสัมประสิทธิ์ของการเปลี่ยนแปลงของสภาพคล่องโดยรวมของตลาดพบว่าทิศทางที่ค่อนข้างกว้างตัว แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามสภาพคล่องของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลดลงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่คาดการณ์ว่าหุ้นสามัญที่มีสภาพคล่องต่ำจะมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพคล่องในตลาดมากกว่าหุ้นสามัญที่มีสภาพคล่องสูง เนื่องจากมีความเสี่ยงด้านสภาพคล่องมากกว่า ทั้งนี้การที่ทิศทางของค่าสัมประสิทธิ์มีการแกว่งตัวสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเนื่องมาจากยังมีตัวแปรอื่นนอกจากการเปลี่ยนแปลงสภาพคล่องของตลาดที่สามารถช่วยอธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาพคล่องของหลักทรัพย์

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ความเป็นสามัญร่วมกันของสภาพคล่อง โดยวิธีสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุด

ตารางข้างล่างแสดงถึงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงสภาพคล่องของกลุ่มหลักทรัพย์ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพคล่องของตลาดโดยรวม โดยที่กลุ่มหลักทรัพย์ทั้ง 20 ได้ถูกแบ่งตามสภาพคล่อง โดย L1 เป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สุดเรียงไปจนถึง L20 ซึ่งเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำที่สุด ข้อมูลในตารางแสดงถึงค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์ และแสดงค่า t-statistic สำหรับสัมประสิทธิ์แต่ละตัวไว้ในวงเล็บ โดยมีช่วงเวลาศึกษาตั้งแต่ปี 2537 ถึง 2547

$$DILLIQ_{it} = \alpha_j + \beta_j DILLIQ_{mt} + \varepsilon_{it} \quad (3)$$

Portfolio	DLIQmt	Portfolio	DLIQmt
L1	0.33473 (1.92636*)	L11	0.81351 (2.23995**)
L2	0.59228 (4.23689**)	L12	0.81794 (2.89242**)
L3	0.37304 (1.33413)	L13	1.15538 (3.80402**)
L4	0.58029 (3.35747**)	L14	1.32158 (4.73387**)
L5	0.97617 (2.35997**)	L15	1.94235 (1.75023*)
L6	0.77548 (2.56286**)	L16	1.59635 (1.80326*)
L7	0.66620 (2.02478*)	L17	0.65152 (2.76704**)
L8	0.80710 (2.78438**)	L18	0.59788 (3.04269**)
L9	0.87838 (4.66280**)	L19	1.02903 (4.11006**)
L10	0.91374 (2.49317**)	L20	1.33166 (5.07883**)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90%

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4.1.2 การทดสอบด้วยอนุกรมเวลา (Time Series Evidence)

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนา และค่าสหสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปร โดยใน Panel A พบว่าค่าอัตราผลตอบแทนส่วนเกินเฉลี่ยของตลาดมีค่าติดลบ ในขณะที่ค่าอัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ ของตัวแปรที่เหลือทั้ง 3 ตัวมีค่าเป็นบวกสอดคล้องกับสมมติฐานในเรื่องของ risk aversion โดยสาเหตุที่ทำให้ค่าอัตราผลตอบแทนส่วนเกินเฉลี่ยของตลาดติดลบน่าจะมาจากการที่อัตราผลตอบแทนของตลาดในช่วงที่ทำการศึกษาจากปี 2538 ที่ดัชนีอยู่ที่ประมาณ 1300 จุด แต่ในช่วงปี 2547 นั้นสิ้นปีปิดที่ประมาณ 670 จุด และในตลอดช่วงการศึกษานับจากปี 2538 เป็นต้นมา แนวโน้มของตลาดก็อยู่ในขาลงมาตลอด และเลวร้ายที่สุดในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 2540 โดยมีจุดต่ำสุดจากต้นปี 2538 ที่ 1300 จุด มาอยู่ที่ประมาณ 200 กว่าจุดในปลายปี 2541 ซึ่งในขณะนั้นนับว่าเป็นจุดที่ตกต่ำที่สุดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในรอบทศวรรษ อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีบางปีในช่วงการศึกษา เช่น ปี 2546 ที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์มีการเพิ่มขึ้นอย่างร้อนแรงตลอดทั้งปี แต่โดยรวมแล้วเมื่อมองสภาพอัตราผลตอบแทนของตลาดแล้วก็ยังคงถือว่าติดลบ

ใน Panel B เป็นการแสดงค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในตัวแบบ พบว่านอกจาก IMV แล้วตัวแปรอื่น ๆ มีค่าสหสัมพันธ์ต่อกันค่อนข้างต่ำ โดยจุดที่น่าสนใจคือ การที่อัตราผลตอบแทนส่วนเกินเฉลี่ยของตลาดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับ IMV ค่อนข้างสูง กล่าวคือ มีค่าสหสัมพันธ์ต่อกันถึง -0.7410

ในตารางที่ 4.3 ในบรรทัดสุดท้ายของตาราง เป็นการแสดงค่าของ Wald test ซึ่งทดสอบการเป็นศูนย์ร่วมกันของค่า Alpha ซึ่งจะเป็นการทดสอบว่าตัวแบบใดที่จะสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนส่วนเกินเฉลี่ยของหุ้นสามัญได้ดีที่สุด โดยผลจากตาราง 4.3 Wald test ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยที่ปรับความเสี่ยงแล้วมีค่าเป็นศูนย์ร่วมกันในทุกกลุ่มหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 90% สำหรับทุกตัวแบบยกเว้น CAPML ที่ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานได้ ดังนั้นจากผลการศึกษาดังกล่าวเราสามารถสรุปได้ว่าตัวแบบ CAPM ที่เพิ่มตัวแปรด้านสภาพคล่องสามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้ดีที่สุด

4.1.3 การทดสอบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Evidence)

ตารางที่ 4.4 Panel A แสดงผลการศึกษาร่วมกันของความเสี่ยงในตัวแบบที่มีการเพิ่มปัจจัยสภาพคล่องเข้ามาช่วยในการอธิบายอัตราผลตอบแทน ได้แก่ CAPML และ FFL ตลอดช่วงปีการศึกษา (ปี 2538-2547) โดยค่าของส่วนชดเชยความเสี่ยงด้านปัจจัยสภาพคล่องนั้นในทั้ง 2 ตัวแบบ มีค่าเป็นบวกสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าส่วนชดเชยความเสี่ยงควรจะมีค่าเป็นบวก ในขณะที่

ที่ค่าของส่วนชดเชยความเสี่ยงด้านปัจจัยตลาดนั้นเป็นลบในทั้ง 2 ตัวแบบ สำหรับส่วนชดเชยความเสี่ยงในด้านของอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด และส่วนชดเชยความเสี่ยงด้านปัจจัยขนาดในตัวแบบ FFL นั้นมีขนาดเป็นบวกสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่าส่วนชดเชยความเสี่ยงควรมีค่าเป็นบวก

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องจึงได้ทำการทดสอบซ้ำอีกครั้งโดยเปลี่ยนจากการแบ่งหุ้นสามัญออกเป็น 10 กลุ่มหลักทรัพย์ตามสภาพคล่อง มาเป็นการแบ่งหุ้นสามัญออกเป็น 10 กลุ่มหลักทรัพย์ด้วยขนาดของหุ้นสามัญ โดยการตรวจสอบด้วยการใช้ขนาดของหุ้นสามัญมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มหลักทรัพย์นี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแม้จะมีการเปลี่ยนเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มหลักทรัพย์แต่ส่วนชดเชยความเสี่ยงก็ยังคงมีค่าเป็นบวก โดยตารางที่ 4.4 Panel B แสดงผลการศึกษาที่ได้ซึ่งพบว่าส่วนชดเชยความเสี่ยงด้านสภาพคล่องออกมาเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทั้งในตัวแบบ CAPML และ FFL ซึ่งเป็นการยืนยันว่าส่วนชดเชยความเสี่ยงด้านสภาพคล่องมีค่าเป็นบวก

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติเชิงพรรณนา และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกันของแต่ละปัจจัยเสี่ยง

ในตารางนี้ Panel A จะแสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด (RM) และอัตราผลตอบแทนของ mimicking portfolio ของปัจจัยเรื่องขนาดของมูลค่าทางตลาดของบริษัท อัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าทางตลาด และสภาพคล่อง ส่วนใน Panel B จะแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้น

Panel A: Descriptive statistics				
	Mean	Std. Dev.	Skewness	Kurtosis
RM	-0.03171	0.11887	0.92554	5.61271
SMB	0.01624	0.07679	2.73688	14.14842
HML	0.01386	0.05136	0.09865	3.64101
IMV	0.00082	0.12977	-2.91461	18.93018

Panel B: Correlation coefficients				
	RM	SMB	HML	IMV
RM	1.00000	0.11751	0.28487	-0.74097
SMB	0.11751	1.00000	0.29586	-0.42759
HML	0.28487	0.29586	1.00000	-0.40832
IMV	-0.74097	-0.42759	-0.40832	1.00000

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์หอนุกรมเวลาของตัวแบบการหาค่าสินทรัพย์โดยวิธีสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุด

ตารางด้านล่างแสดงผลการศึกษาของตัวแบบการหาค่าสินทรัพย์ทั้ง 4 ตัวแบบ โดยในตารางจะแสดงค่าของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยหลังจากปรับความเสี่ยงแล้ว ซึ่งประมาณจากค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา และแสดงค่า t-statistic สำหรับสัมประสิทธิ์แต่ละตัวไว้ในวงเล็บ โดยมีช่วงเวลาศึกษาตั้งแต่ปี 2537 ถึง 2547 นอกจากนี้ในแถวด้านล่างสุดแสดงค่า Wald test ซึ่งทำการทดสอบว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟานั้นเป็นศูนย์รวมกันหรือไม่

Portfolio	CAPM alphas	CAPML alphas	FF alphas	FFL alphas
L1	0.00459 (1.20890)	0.00038 (0.10258)	0.00410 (1.00195)	0.00188 (0.50563)
L2	0.00270 (0.53429)	-0.00286 (-0.5836)	0.00126 (0.23540)	-0.00104 (-0.2033)
L3	0.00622 (1.09159)	0.00140 (0.24574)	-0.00050 (-0.0841)	-0.00172 (-0.2931)
L4	-0.00055 (-0.0906)	-0.00228 (-0.3637)	-0.00857 (-1.3887)	-0.00805 (-1.2930)
L5	-0.01095 (-1.6418)	-0.01188 (-1.7119)*	-0.01499 (-2.1291)**	-0.01433 (-2.0188)**
L6	-0.01941 (-2.8749)**	-0.01748 (-2.4960)**	-0.02153 (-3.0254)**	-0.01951 (-2.7847)**
L7	-0.00238 (-0.3622)	-0.00205 (-0.2996)	-0.01078 (-1.6132)	-0.00880 (-1.3409)
L8	-0.00729 (-1.2192)	-0.00173 (-0.2927)	-0.00708 (-1.0990)	-0.00423 (-0.6944)
L9	-0.00107 (-0.1495)	0.00396 (0.54639)	-0.00683 (-0.9250)	-0.00896 (-1.4663)
L10	-0.00717 (-0.8438)	-0.00289 (-0.3317)	-0.01602 (-1.8151)*	-0.01183 (-1.4338)
Chi-square	16.26054	10.28875	24.64304	20.37288
P-value	0.0924	0.4155	0.0061	0.0259

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90%

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.4 การทดสอบภาคตัดขวาง

ตารางด้านล่างแสดงค่าอนุกรมเวลาเฉลี่ยรายเดือนของค่าสัมประสิทธิ์ของการทดสอบภาคตัดขวาง โดยใช้วิธี Fama-MacBeth ใน Panel A ตัวแปรตามคืออัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ใช้สภาพคล่องเป็นเกณฑ์ในการแบ่งหุ้นออกเป็น 10 กลุ่ม และใน Panel B เป็นตัวแปรตาม จะเป็นค่าอัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ใช้มูลค่าทางตลาดเป็นเกณฑ์ในการแบ่งหุ้นออกเป็น 10 กลุ่ม โดยในวงเล็บจะแสดงค่า t-statistic สำหรับสัมประสิทธิ์แต่ละตัว

Panel A: Liquidity-based				
	Gamma 1	Gamma 2	Gamma 3	Gamma 4
CAPML	-0.0240148	-	-	0.0025489
Model	(-1.32030)			(0.19040)
FFL	-0.007901	0.016432	0.019376	0.008175
Model	(-60030)	(1.41016)	(2.17616)**	(0.54147)
Panel B: Size-based				
	Gamma 1	Gamma 2	Gamma 3	Gamma 4
CAPML	-0.0423477	-	-	0.0359828
Model	(-2.28084)**			(1.81801)*
FFL	0.0030031	0.0173928	0.0047466	0.0245461
Model	(0.84016)	(2.84160)**	(0.66676)	(2.25405)**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90%

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4.2 บทบาทของสภาพคล่องในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดการควบคุมตลาดของนักลงทุนที่มั่นใจในตนเองเกินขนาดอย่างไม่มีเหตุผล

ในการศึกษาบทบาทของสภาพคล่องในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดการควบคุมตลาดของนักลงทุนที่มั่นใจในตนเองเกินขนาด จะศึกษาโดยพิจารณาจากผลกำไรจากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมในสถานะต่างๆของตลาด โดยที่ในการแบ่งสถานะจะใช้อัตราผลตอบแทน และสภาพคล่องย้อนหลังของตลาดเป็นเกณฑ์ในการแบ่งสถานะ โดยอัตราผลตอบแทนย้อนหลังของตลาดจะใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งว่าตลาดในขณะนั้นอยู่ในช่วงขาขึ้นหรือขาลง โดยหากอัตราผลตอบแทนย้อนหลัง 6 เดือนของตลาดมีค่าเป็นบวกจะจัดว่าเป็นสถานะตลาดขาขึ้น และถ้าเป็นลบจะเป็นตลาดขาลง ส่วนสภาพคล่องย้อนหลังของตลาดจะใช้เป็นเกณฑ์ในการชี้วัดการควบคุมตลาดของนักลงทุนที่มั่นใจในตนเองเกินขนาดอย่างไม่มีเหตุผลตามตัวแบบของ Baker and Stein (2002) โดยที่การแบ่งสถานะโดยใช้สภาพคล่องของตลาดนั้น จะทำการศึกษาโดยใช้สภาพคล่องย้อนหลังใน 3 ช่วงเวลาคือ ย้อนหลังไป 1 เดือน 3 เดือน และ 5 เดือน

ตารางที่ 4.5 Panel A แสดงผลกำไรเฉลี่ยที่ได้จากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมในสถานะช่วงตลาดขาขึ้นและมีสภาพคล่องสูง (UP-HIGH) ซึ่งผลที่ได้พบว่าที่ระยะเวลาถือครอง 6 เดือน ผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของตลาดในสถานะนี้มีค่าเป็นบวกทั้งหมด และมีนัยสำคัญเฉพาะในกรณีที่ใช้เกณฑ์สภาพคล่องของตลาดย้อนหลัง 3 เดือนเท่านั้น และในส่วนของผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงที่ระยะเวลาถือครอง 12 เดือนพบว่าเป็นบวกเช่นเดียวกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญในกรณีใดเลย ทั้งนี้การที่พบผลกำไรเป็นบวกแต่ไม่มีนัยสำคัญในกรณีอื่นๆ ส่วนหนึ่งเป็นสาเหตุมาจากการที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกำไรที่ได้จากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมนั้นค่อนข้างสูง โดยผลการศึกษาที่พบในงานศึกษาชิ้นนี้สอดคล้องกับ Rouwenhorst (1999) ที่พบว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนในตลาดเกิดใหม่ (Emerging Market) นั้นมีค่าสูงมาก โดยสาเหตุที่ทำให้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตลาดเกิดใหม่อย่างเช่นตลาดในประเทศไทยมีค่าสูงนั้น อาจเป็นเพราะตลาดในประเทศไทยเป็นตลาดที่เล็กลงการเข้าซื้อขายของนักลงทุนรายใหญ่อย่างเช่นนักลงทุนสถาบันจะมีผลกระทบต่อตลาดในภาพรวมค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการซื้อขายของนักลงทุนสถาบันต่างชาติ ซึ่งถ้าเป็นในตลาดที่พัฒนาแล้วเช่นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีขนาดใหญ่ การเข้าซื้อขายของนักลงทุนสถาบันจะมีผลกระทบต่อตลาดน้อยกว่า

เมื่อพิจารณาผลกำไรหลังปรับความเสี่ยง โดยตัวแบบ CAPML จากตารางที่ 4.5 Panel A จะพบว่าผลกำไรปรับความเสี่ยงที่ระยะเวลาถือครอง 6 เดือนในทุกกรณีมีค่าเป็นบวก โดยมีขนาดลดลงเข้าใกล้ศูนย์มากขึ้น นอกจากนี้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังปรับความเสี่ยงในทุกกรณียังมีค่าลดลงอีกด้วย โดยเมื่อพิจารณาในกรณีที่ใช้เกณฑ์สภาพคล่องย้อนหลังของตลาด 3 เดือน ซึ่งเป็น

กรณีเดียวที่ผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญ พบว่าหลังจากปรับความเสี่ยงแล้วผลกำไรที่เกิดจากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมนั้นมีขนาดลดลง และเป็นบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ใน Panel B แสดงผลกำไรที่ได้จากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมในช่วงตลาดขาขึ้นแต่มีสภาพคล่องต่ำ (UP-LOW) ซึ่งผลที่ได้พบว่าผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของตลาดในสถานะนี้ทั้งที่ระยะเวลาถือครอง 6 และ 12 เดือน มีค่าเป็นบวกเฉพาะในกรณีที่ใช้สภาพคล่องของตลาดย้อนหลัง 1 เดือนเท่านั้น และไม่พบว่าค่าผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงที่ได้มีนัยสำคัญใน UP-LOW ในกรณีใดเลย

ใน Panel C เป็นผลการทดสอบความสามารถของสภาพคล่องในการเป็นตัวชี้วัดการควบคุมตลาดของนักลงทุนที่มั่นใจในตนเองเกินขนาดอย่างไม่มีเหตุผลนั้น จะทำโดยเปรียบเทียบผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมระหว่างสถานะ UP-HIGH และ UP-LOW โดยผลที่ได้พบว่าที่ระยะการถือครอง 6 เดือน ผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของสถานะ UP-HIGH มากกว่า UP-LOW อย่างมีนัยสำคัญในกรณีที่ใช้เกณฑ์สภาพคล่องของตลาดย้อนหลัง 3 และ 5 เดือน เมื่อพิจารณาที่ระยะการถือครอง 12 เดือนพบว่าผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของสถานะ UP-HIGH มากกว่า UP-LOW ในกรณีที่ใช้สภาพคล่องของตลาดย้อนหลัง 3 และ 5 เดือน แต่มีนัยสำคัญเฉพาะในกรณีที่ใช้สภาพคล่องของตลาดย้อนหลัง 3 เดือนเท่านั้น ส่วนในกรณีที่ใช้สภาพคล่องตลาดย้อนหลัง 1 เดือนในการแบ่งสถานะนั้น พบว่าผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของสถานะ UP-LOW มากกว่า UP-HIGH แต่ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.5 ผลกำไรของกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมในช่วงตลาดขาขึ้น

ตารางด้านล่างแสดงค่าแสดงผลกำไรที่ได้จากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมในสถานะช่วงตลาดขาขึ้นที่ระยะเวลาถือครอง 6 เดือน และ 12 เดือน โดยใน Panel A แสดงผลของสถานะช่วงตลาดขาขึ้นและมีสภาพคล่องสูง และ Panel B แสดงผลในสถานะช่วงตลาดขาขึ้นแต่มีสภาพคล่องต่ำ ใน Panel C เป็นผลการทดสอบความแตกต่างของผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมระหว่างสถานะช่วงตลาดขาขึ้นและมีสภาพคล่องสูง และช่วงตลาดขาขึ้นแต่มีสภาพคล่องต่ำ

Panel A: HIGH Markets						
	Lag1		Lag3		Lag5	
	holding 6	holding 12	holding 6	holding 12	holding 6	holding 12
Raw profit	0.043065	0.008509	0.081559	0.061412	0.054856	0.007488
Std	0.223304	0.280525	0.188248	0.242763	0.213297	0.32004
t-stat	(-0.904562)	(-0.142277)	(2.373022)**	(-1.385586)	(-1.477402)	(-0.134401)
CAPML alpha	0.023915	0.011769	0.032779	0.031498	0.04359	0.040195
Std	0.117844	0.157332	0.110351	0.171166	0.098565	0.186442
t-stat	(-0.951843)	(-0.35086)	(-1.627)	(-1.007919)	(2.540493)**	(-1.238467)
N.obs.	22	22	30	30	33	33
Panel B: LOW Markets						
	Lag1		Lag3		Lag5	
	holding 6	holding 12	holding 6	holding 12	holding 6	holding 12
Raw profit	0.036011	0.022352	-0.050507	-0.083101	-0.057567	-0.055738
Std	0.155982	0.200463	0.167442	0.213062	0.162082	0.272541
t-stat	(-1.082849)	(-0.522993)	(-1.12864)	(-1.45937)	(-1.28059)	(-0.73738)
CAPML alpha	0.032063	0.049762	0.017724	0.029195	-0.035037	-0.025835
Std	0.09126	0.156395	0.092801	0.123928	0.090963	0.130468
t-stat	(-1.647935)	(-1.492388)	(-0.71461)	(-0.881467)	(-1.38879)	(-0.71395)
N.obs.	22	22	14	14	13	13

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90%

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ตารางด้านล่างแสดงค่าแสดงผลกำไรที่ได้จากกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมในสถานะช่วงตลาดขาขึ้นที่ระยะเวลาถือครอง 6 เดือน และ 12 เดือน โดยใน Panel A แสดงผลของสถานะช่วงตลาดขาขึ้นและมีสภาพคล่องสูง และ Panel B แสดงผลในสถานะช่วงตลาดขาขึ้นแต่มีสภาพคล่องต่ำ ใน Panel C เป็นผลการทดสอบความแตกต่างของผลกำไรก่อนปรับความเสี่ยงของกลยุทธ์การลงทุนแบบโมเมนตัมระหว่างสถานะช่วงตลาดขาขึ้นและมีสภาพคล่องสูง และช่วงตลาดขาขึ้นแต่มีสภาพคล่องต่ำ

Panel C: Test for Equality (HIGH - LOW = 0)

	Lag1		Lag3		Lag5	
	holding 6	holding 12	holding 6	holding 12	holding 6	holding 12
Raw profit	0.00705	-0.01384	0.13207	0.14451	0.11242	0.06323
t-stat	(0.121473)	(-0.188313)	(2.340534)**	(2.002698)**	(1.928196)**	(0.673318)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90%

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%